

Arrest

nr. 75 712 van 24 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VANDERSTRAETEN, die loco advocaat M. NIYONZIMA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 12 juli 1979 geboren in Souk el Shiyoukh, Nassiriya. U bent een sjiïet van Arabische origine. Sinds 20 oktober 2005 was u militair bij de 9de divisie van het Iraakse leger. U werkte als ontmijner bij een brigade van de genietroepen. Sinds 2006 was uw kazerne in Rustamayah, Bagdad. Zelf woonde u echter nog in Nassiriya. Op 18 september 2009 kwamen leden van het Mehdi leger bij u thuis met de eis dat u met hen diende samen te werken. Uit angst stemde u toen in met hun eis maar zou u nooit daadwerkelijk voor hen gewerkt hebben. In december 2009 kwamen de mensen van het Mehdi leger opnieuw naar u met dezelfde eis. Ditmaal dreigden ze ermee u te vermoorden indien u niet zou instemmen. Uit angst verhuisde u toen samen met uw gezin naar Rustamayah, Bagdad. Daar kende u geen problemen tot 13 april 2011. Op die dag werd u in Bagdad opnieuw benaderd door leden van het Mehdi leger. Ze droegen u op om terug te

keren naar Nassiriya. U zei tegen uw echtgenote dat u niet ging terugkeren. Wel bracht u uw echtgenote naar haar familie in Nassiriya. Nadat u haar daar had afgezet trok u naar uw huis in Nassiriya. Daar werd u echter beschoten door leden van het Mehdi leger. U besloot te vluchten en dezelfde avond nog reisde u per vliegtuig naar Turkije. Op 19 april 2011 vertrok u per vliegtuig uit Turkije met bestemming Italië. Daar verbleef u een maand alvorens per auto naar België af te reizen waar u op 24 mei 2011 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uw badge van het Ministerie van Defensie, twee verloftoelatingen, uw huwelijksakte en een pasfoto. Verder legt u nog kopies voor van een voedselrantsoenkaart, een woonstkaart, de identiteitskaart van uw echtgenote en vier opleidingscertificaten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierop volgende redenen.

Vooreerst moet worden gesteld dat er ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtrelaas. U verklaart dat u door het Mehdi leger vervolgd zou worden omdat u weigerde met hen mee te werken als bommenexpert (CGVS, p. 11). Hoewel er kan worden aangenomen dat u weldegelijk een tijd militair zou zijn geweest in het Iraakse leger kan er echter ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat u tot april 2011 bij de 9de divisie van het Iraakse leger zou hebben gewerkt. Zo is het uiterst opmerkelijk dat u beweert dat de 9de divisie ingedeeld zou zijn in de 1ste, 2de, 3de en 4de Liwa (Brigade) (CGVS, p. 18). Hoewel dit korte tijd na de heroprichting van de 9de divisie daadwerkelijk het geval was werden deze brigades enkele jaren geleden hernoemd tot de 34ste, 35ste, 36ste en 37ste brigade. Dat u dit niet vermeldt is hoogst opmerkelijk. Verder beweert u dat uw eenheid in Rustamiyah (Oost-Bagdad) gelegerd zou zijn. U verklaart eveneens dat alle eenheden van de 9de divisie in Rustamiya gelegerd zouden zijn, ook het hoofdkwartier van uw eenheid zou in Rustamiya gelegen zijn (CGVS, p. 16, 18, 20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in de periode 2008-2009 inderdaad een eenheid van de genietroepen van de 9de divisie in Oost-Bagdad gestationeerd zou zijn geweest. Uit diezelfde informatie blijkt echter evenzeer dat dit eind 2010 begin 2011 niet meer het geval zou zijn geweest. De meeste onderdelen van de 9de divisie blijken tot 2011 nog steeds gelegerd te zijn in Taji. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier. Dergelijke foutieve of gebrekkige antwoorden doen ernstige twijfels rijzen omtrent uw tewerkstelling tot 2011.

Ook op een aantal concrete en essentiële vragen over uw werkzaamheden als bommenexpert moet u het antwoord schuldig blijven, waardoor twijfels rijzen of u wel degelijk als bommenexpert werkte. Zo verklaarde u dat u met een soort van laptop de robot moest besturen waarmee de explosieven onschadelijk werden gemaakt. Gevraagd naar het merk en de specificaties van deze laptop moest u het antwoord echter opnieuw schuldig blijven (CGVS, p. 25). Hoewel u door Britten en Amerikanen zou zijn opgeleid kent u de Engelse benaming van de robot waarmee u werkte evenmin. Het blijkt zelfs dat u de algemeen bekende Engelse benaming voor berm bommen niet kent (CGVS, p. 19, 26). Uw verklaringen zijn dan ook niet van die aard dat u heeft kunnen overtuigen dat u als explosievenexpert werkzaam bent geweest bij het Iraakse leger.

Verder blijft u eerder vaag wanneer u tijdens het gehoor herhaaldelijk gevraagd werd om gedetailleerde verklaringen af te leggen over de onderdelen van een bom en hoe een bom in mekaar zit. De kennis die u bij uw verklaringen ten toon spreidde was echter niet overtuigend te noemen. U blijft steeds herhalen wat de drie hoofdonderdelen zijn, maar komt er niet toe dit meer in detail uit te leggen. Op de vraag naar het voltage dat wordt gebruikt voor de krachtbronnen van bommen, antwoordt u niet terzake. U antwoordt gewoon dat er een batterij kan gebruikt worden of een draad (CGVS, p. 21-26 + tekening). Aangezien het hier om een levensgevaarlijke taak gaat waarbij een vrij hoge mate van technische deskundigheid en kennis vereist is mag worden verwacht dat u, wanneer hiernaar gevraagd, zeer gedetailleerde verklaringen kunt afleggen over de technische specificaties van de explosieven waarmee u in contact kwam en de precieze werking van de springtuigen. Gevraagd naar het waarom van uw beperkte kennis antwoordt u uiteindelijk dat het helemaal niet zo moeilijk was wat jullie deden (CGVS, p. 25). Een verklaring die gezien het risicovolle karakter van uw voorgehouden werkzaamheden als explosievenexpert moeilijk serieus kan worden genomen. Uw verklaringen zijn dan ook weinig overtuigend dat u als explosievenexpert werkzaam bent geweest bij het Iraakse leger.

Vervolgens dient worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure verklaringen heeft afgelegd die ernstige twijfels doen rijzen over uw algehele geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw asielrelaas. Zo vermeldt u op de DVZ op geen enkel moment dat het Mehdi leger wilde dat u met hen zou samenwerken. Het enige wat u aanhaalt is dat ze u vroegen om te stoppen met uw werk voor

het Iraakse leger (vragenlijst, p.2, 3). Op het CGVS verklaart u dat u, omwille van uw kennis van explosieven, door het Mehdi leger werd benaderd en dat uw weigering om met hen samen te werken de oorzaak was van uw problemen. Dat u een dergelijk belangrijk aspect niet heeft vermeld, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Geconfronteerd met uw verschillende verklaringen en omissies stelt u dat u de kans niet kreeg om in detail te treden en dat u enkel de grote lijnen moest vertellen (CGVS, p. 26). Het betreffen hier echter allerminst details. Bovendien verklaarde u bij het begin van het gehoor op het CGVS dat u alle belangrijke elementen had vermeld op de DVZ (CGVS, p. 2). Verder verklaarde u aan de DVZ dat u op 14 april 2011 door leden van het Mehdi leger beschoten zou zijn geweest toen u met de auto uw garage verliet (vragenlijst p.2). Op het CGVS verklaart u echter dat dit gebeurde toen u te voet uw huis binnenging. Op het moment dat u de deur wilde dichtdoen, schoten ze. Bij confrontatie met deze afwijkende verklaringen kunt u geen enkele verklaring geven (CGVS, p. 12, 26, 27). Voorts verklaarde u aan de DVZ dat u van 2005 tot uw vertrek woonachtig was in Rustamiya (verklaring vraag 9). Op het CGVS verklaart u echter dat u pas in december 2009 naar Rustamiya verhuisde (CGVS, p. 13, 27, 29). Opnieuw kunt u geen afdoende verklaring geven voor deze discrepanties.

Bovenstaande elementen doen ernstige twijfels rijzen bij uw verklaring dat u omwille van uw expertise met explosieven in 2009 door het Mehdi leger werd benaderd en dat uw weigering om met hen samen te werken ertoe geleid zou hebben dat u in april 2011 door leden van het Mehdi leger beschoten zou zijn geweest. Tevens bestaat er onduidelijkheid over het moment waarop u Irak zou hebben verlaten.

Tot slot dient worden vastgesteld dat u een maand in Italië verbleef voordat u per auto naar België reisde. Dit alles deed u zonder dat u ergens asiel aanvraagde (CGVS, p. 9, 10, 13, 27). Het feit dat u geen asiel aanvraagde hoewel u zich in een veilig land bevond, doet afbreuk aan de ernst van uw ingeroepen vrees. Van iemand die daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming mag echter worden verwacht dat hij deze bescherming aanvraagt bij de eerste mogelijkheid die hij krijgt.

Bovenstaande elementen laten het CGVS geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren. Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Thiqr in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiietische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit de provincie Thiqr in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm en stabiel is. Het aantal incidenten waarbij burgers het slachtoffer worden van geweld is laag in deze provincie. De incidenten die zich voordoen hebben hoofdzakelijk de Amerikaanse aanwezigheid tot doelwit. Slechts heel sporadisch vallen hierbij enkele burgerslachtoffers. De enige meldingen van

onrust in de provincie voor 2011 zijn meldingen van sociale onrust waarbij burgers manifesteren. Verder hebben zich geen noemenswaardige incidenten voorgedaan in de provincie Thiqr.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Thiqr, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Thiqr in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Thiqr aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De badge van het Ministerie van Defensie die u voorlegt werd uitgegeven op 17 augustus 2008 en bevat verder geen gegevens over uw precieze functie, de eenheid waartoe u zou hebben behoord of geldigheidsduur. Deze badge kan dan ook niet beschouwd worden als voldoende bewijs dat u tot april 2011 als bommenexpert of ontmijner bij de 9de divisie van het Iraakse leger zou hebben gewerkt. De twee verloftoelatingen die u voorlegt kunnen evenmin beschouwd worden als voldoende bewijs van deze beweringen aangezien ze evenmin gegevens bevatten die deze beweringen ondersteunen. Bovendien kan er ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze documenten. Zo vertonen ze vooreerst meerdere schrijffouten. "Authority" wordt geschreven als "authoraty" en "organisation wordt geschreven als "orignstion". Bovendien verklaart u dat u in januari 2011 reeds de rang van arif (sergeant) verkreeg (CGVS, p. 17). Op de verloftoelating van februari 2011 staat echter aangeduid dat u de rang van na'ib arif bekleedde. De diploma's en certificaten die u voorlegt betreffen kopies en beschikken aldus over onvoldoende bewijswaarde. De overige documenten zijn een aanwijzing voor uw identiteit, herkomst en familiale situatie maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de wet over de motivering van administratieve akten van 29 juli 1991; "afwezigheid van motivering, verkeerde motivering, schending van het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik; schending van het algemene beginsel van goede administratie; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden".

Verzoeker werpt op dat de feitelijke en juridische motivering van het CGVS gebrekkig is. Er wordt verwezen naar het niet vermelden van bepaalde details, zoals het feit dat de brigades van de 9de divisie zouden zijn hernoemd en dat hij omwille van zijn kennis van explosieven werd benaderd door het Mehdi leger. Verzoeker meent dat het niet vermelden van deze informatie hem niet kan worden verweten indien hem hieromtrent geen vragen zijn gesteld op de DVZ of het CGVS. Verzoeker voert aan dat hij alle nodige preciseringen kan geven over zijn verslag.

Verzoeker betwist dat de algemene veiligheidssituatie in Zuid-Irak actueel relatief kalm en stabiel zou zijn, gezien de onstabiele politieke toestand en verschillende recente bomaanslagen waarbij zeer veel slachtoffers vielen. Verzoeker verwijst in dit verband naar de bijgevoegde internetartikelen. Verzoeker meent dat de zeer onveilige toestand in Irak het toekennen van asiel of minstens van de subsidiaire bescherming verantwoordt.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist dat zowel de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoeker omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing behept is met een “afwezigheid van motivering” dan wel door “*schending van het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik; schending van het algemene beginsel van goede administratie; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden*”. Deze middelonderdelen worden dan ook niet ontvankelijk aangevoerd.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als de precieze aanleiding van zijn problemen met het Mehdi leger in het vervolgingsrelaas zou vermelden. Verzoeker maakte in de ‘vragenlijst’ geen melding van zijn professionele hoedanigheid van ontmantelaar van bommen noch van het feit dat het Mehdi-leger hem omwille van deze functie wou inlijven, hetgeen hij bij het CGVS wel duidelijk aanhaalde (gehoor CGVS, p.11). Verzoeker maakte in de vragenlijst enkel melding van de bedreiging uitgaande van het Mehdi-leger om te stoppen met te werken voor het leger. Het niet aanbrengen van de functie als ontmantelaar van bommen alsook het feit dat het Mehdi-leger hem omwille van deze functie wou aantrekken ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid daar dit de essentie van zijn voorgehouden profiel betreft.

Daarenboven toont verzoeker niet aan waarom (i) hij, die een onderdeel was van het militaire apparaat, geen bescherming vroeg bij de autoriteiten ten aanzien van de vermeende bedreigingen; (ii) het Mehdi-leger hem zou verplichten het leger te verlaten en uitsluitend voor hen te werken daar aangenomen moet worden dat verzoekers voortgezet verblijf in het leger ook het Mehdi-leger ten goede kon komen (ontwikkeling vaardigheden, betaling soldij ten laste van de staat).

Gelet op voormelde vaststellingen maakt verzoeker niet geloofwaardig dat hij omwille van zijn hoedanigheid als ontmantelaar van bommen bedreigd zou worden door het Mehdi-leger.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker is afkomstig uit de provincie Thiqr in Zuid-Irak. Blijkens de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier kan niet worden gesteld dat er in de provincie Thiqr, Zuid-Irak een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Met betrekking tot de informatie die verzoeker bijvoegt, dient te worden gesteld dat deze niet vermog te leiden tot een andere oordeelsvorming aangezien deze geen betrekking heeft op het zuidelijk deel van Irak (artikel CrisisWatch, N° 101; artikel aangaande bomaanslagen in twee steden) dan wel omdat verweerder in de analyse aangaande de veiligheidssituatie in Zuid-Irak (SRB van 30 november 2011) ook melding maakt van aanslagen (zie onder meer p.7). De vaststelling dat er sporadisch aanslagen voorkomen in het zuiden van Irak kan echter de informatie niet weerleggen in de voormelde SRB waar deze stelt dat weinig geweldsincidenten zijn in de provincie Thiqr, de provincie van herkomst van verzoeker.

Gelet op het hoger vastgestelde en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS